

09 JUNI 2008

Brussel, 06 -06- 2008

Colpaert-Arickx Katrien
Vereniging Vlaamse Steden en
Gemeenten
Paviljoenstraat 9
B-1030 Brussel

onze referentie: 2008/944/C178/1/F

contactpersoon: Jozef Weyns – 02 212 31 49 – jozef.weyns@cntr.be

Geachte

Zoals beloofd tijdens het laatste telefoongesprek dat we hadden, sturen we u deze brief. U vroeg ons wanneer het maken van een onderscheid op basis van de gemeente waarin men woont, discriminatie kan uitmaken in de zin van de Belgische antidiscriminatiewetgeving.

Het Centrum is bevoegd informatie en advies te geven en klachten te behandelen die verband houden met haar opdracht, het bevorderen van gelijkheid van kansen en het bestrijden van elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur op grond van kenmerken opgesomd in de Antidiscriminatiewet en de Antiracismewet (wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie en wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, gewijzigd 2007). Deze kenmerken zijn;

- nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming
- seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, fortuin, leeftijd, geloof of levensbeschouwing, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, handicap, politieke overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst.

Om te kunnen spreken van discriminatie is dus vereist dat het gaat om een onderscheid in behandeling dat op een van de hierboven opgesomde beschermde kenmerken gebaseerd is en dat niet kan worden gerechtvaardigd.

Aangezien woonplaats niet vermeld wordt als een van de beschermde kenmerken in de antidiscriminatiewetgeving, is een direct onderscheid op basis van woonplaats geen verboden directe discriminatie. Echter, de Antidiscriminatiewet van 2007 verbiedt naast directe discriminatie ook indirecte discriminatie. Indirecte discriminatie is een indirect onderscheid op basis van een van de beschermde kenmerken dat niet kan worden gerechtvaardigd. Met indirect onderscheid bedoelen we de situatie die zich voordoet

wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelswijze personen gekenmerkt door een bepaald beschermd criterium, in vergelijking met andere personen, bijzonder kan benadelen.

Eenmaal is vastgesteld dat er sprake is van een indirect onderscheid stelt zich de vraag of dit onderscheid al dan niet kan worden gerechtvaardigd. Ter rechtvaardiging van een indirect onderscheid is vereist dat dit onderscheid gemaakt werd in functie van een legitem doel. Daarenboven moet de maatregel passend en noodzakelijk zijn om dit doel te bereiken.

Een onderscheid in behandeling op basis van de woonplaats kan dus een indirect onderscheid uitmaken op basis van bijvoorbeeld fortuin, etnische afstamming, leeftijd, enz.

Een voorbeeld;

Een verzekeringsmaatschappij wenst geen producten aan te bieden aan de inwoners van de gemeente X. Deze gemeente kent een zeer hoog percentage allochtone bevolking. In dit geval zou men kunnen spreken van een indirecte discriminatie op basis van origine, indien de verzekeringsmaatschappij geen objectieve reden kan geven waarom net de inwoners van deze gemeente uitgesloten worden.

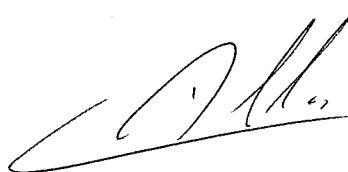
In het verleden hebben we al klachten behandeld van bewoners van buurgemeenten die klagen dat ze meer moeten betalen voor het gebruik van bijvoorbeeld sportinfrastructuur zoals zwembaden. In die gevallen hebben we geoordeeld dat er geen discriminatie is als de gemeente haar eigen inwoners, en dus belastingbetalers, een gunsttarief wenst te geven ten opzichte van inwoners van buiten de gemeente.

We hopen u hiermee geholpen te hebben. Als u verder nog vragen hebt, aarzel dan niet om contact op te nemen met de hierboven vernoemde medewerker van onze dienst.

Hoogachtend,

Dirk De Meirleir
Departementshoofd
Niet-rationale discriminatie

v.v.v.

Jozef De Witte
Directeur